

σίοις Σχολῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Οἱ παραλληλισμοὶ ἀφορῶσι κυρίως τὰ ἐκλογικὰ, τὰ ἀστυνομικὰ, τὰ ἀγροτικὰ καὶ τὰ δικαστικὰ. Εἰς ὅλα εὐρίσκει ὁ συγγραφεὺς τοὺς Ρομ-
μούνους ὑπερέχοντας ἡμᾶς καὶ τὸ πιστεύομεν. Τὸ φυλλά-
διον εἶνε γεγραμμένον δι' ὕφους ἀπερίττου καὶ μετὰ πολ-
λῆς λογικῆς.

Ἐπὲρ τῶν φυλακῶν ὁ κ. Χαράλαμπος Σπηλιόπουλος ὁ
γνωστὸς ἀδαμαντοπώλης προσήνεγκε τρεῖς μηχανὰς ραπτι-
κῆς, διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἐργασία μεταξὺ τῶν καταδίκων. Τὸ
δῶρόν του φιλανθρωπικώτατον.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ κ. Δεληγιάννη ὡς μέλλοντος
πρωθυπουργοῦ.

Εἰς τῶν πολιτικῶν του φίλων διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ
πρᾶγμα ἔλεγε :

— «Ε, μὰ τί τὰ θέλετε, ὠρίμασε πλέον.

Καὶ μετὰ τина σκέψιν ὁ ἴδιος πολιτικὸς φίλος :

— Τί ὠρίμασε, ποῦ σάπησε !!!

Ὁ γραμματεὺς τῆς ρωσικῆς πρεσβείας ὁ γράφας, συν-
θέσας, ζωγραφίσας καὶ ἀρχιτεκτονήσας τὴν δὲν ξέζομεν
ποῦ παρασταθεῖσάν του «*Ὁλλα Ποδρίδα*, ἂν ἤθελε ν' ἀπαγ-
γεῖλῃ καὶ ὅλα τὰ πρόσωπα ὁ ἴδιος, τότε θὰ ἦτο καθ' ὅλα
ἡ *Μάρτυς Αἰκατερίνη* τοῦ ἡμετέρου δὲ Κάστρου ἢ καὶ ἄλ-

λως θὰ ἦτο ὁ Δὲ Κάστρος τῆς ἡμετέρας *Μάρτυρος Αἰκατε-
ρίνης*.

Ἐν τῷ προχθεσινῷ χορῷ προσεκληθήσαν τόσοι καὶ τό-
σαι ἐν ρωμαϊκῇ δημοκρατίᾳ ὥστε ἡκούσθη καὶ ὁ ἐξῆς διά-
λογος :

— Ἦὼς σᾶς φαίνεται ὁ χορὸς !

— Πολὺ δημοκρατικὸς . . . Ἐγὼ ζητῶ κἀνένα τσαγγά-
ρι, γιατί με στενεύουν τὰ παπούτσα, νὰ μοῦ τὰ ἀνοίξῃ
λίγο.

Ἀν γνωρίζομεν τρομαντικώτερα ὀνόματα ἀπὸ τὰ ἑλλη-
νικά :

Ἵστερον ἀπὸ τὰ *Χαρδζάρας*, *Παρδζάρας* καὶ τὰ τοιαῦ-
τα, ἀνήκοντα κυρίως εἰς ἀξιωματικούς, καὶ δικαίως, πῶς
σᾶς φαίνεται τὸ κύριος *Παρταζάρας*, διδάκτωρ τῆς Ια-
τρικῆς ;

Δι' ἱατρὸν, δὲν σᾶς φαίνεται πολὺ ἀπειλητικόν ;

ΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ

Εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὤφειλε νὰ ἐνταθῇ ἡ προσοχὴ τοῦ
ἔθνους καὶ τῶν Κυβερνήσεων—εἰς τὴν ἀποστολὴν νέων ἐ-
χόντων ἰδιοφυίαν πρὸς τοῦτο ἵνα σπουδάσωσιν ἐν Εὐρώπῃ
τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, εἰς ἐκεῖνο ἐπικρατεῖ ἡ μεγαλειτέ-
ρα ἀμεριμνομέρινα. Καὶ ὅτε αἱ ὑποτροφίαι δὲν ἦσαν κα-
τηρημέναι, ἐπιλογὴ δὲν ἐγένετο· ἐπεκράτει τὸ ρουσφέτι·

πᾶ, πᾶ, ἐξηκολούθησε φαινόμενος, ὅτι ἐρευνᾷ ἐν τοῖς θυλα-
κίοις αὐτοῦ, καὶ ὅμως πρέπει νὰ τὴν ἔχω ἐπάνω μου. Ἄ !
νὰ τὴν καλὰ ἐνθυμοῦμαι ἐγὼ ὅτι τὴν ἔβαλα εἰς τὸ θυλά-
κιον τῆς περισελίδος μου. Ἰδοὺ, κύριε, ἰδοὺ.

Ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος τῆς ἐπιστολῆς ὑπᾶρχεν ἀπεспа-
σμένον τὸ ροδόχρουν γραμματόσημον τὸ παριστάνον τὴν
βασιλίσσαν Βικτωρίαν, εἴτα δὲ τὸ τοῦ ταχυδρομείου γραμμα-
τόσημον, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἀνεγινώσκετο τετραγωνικοῖς
γράμμασιν ἡ λέξις Λονδίνον. Καὶ τέλος πάντων ἀπνυθύνετο
πράγματι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη πρὸς τὸν κ. Λεμοᾶν, μηχανικὸν
μεταλλεῖον, 92, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Δομενίκου.

Ὁ ξενοδόχος δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀμφιβᾶλῃ δι' ὅλα
καὶ ἂν καὶ ἐπίστευεν εἰς τὴν ἄκραν τιμιότητα τοῦ Θεοφί-
λου Λεμοᾶν, πιστὸς ὅμως ὢν φύλαξ τῶν πραγμάτων ἅτινα
τῷ ἐνεπιστεύθησαν, δὲν ἐθεώρει περιττὰς τινας προφυλάξεις
ἵνα διασώσῃ τὴν εὐθύνην του.

Ἡ ἐπιστολὴ, κάτω τῆς ὁποίας ἀνεγινώσκετο ἡ ὑπογρα-
φὴ Κάρλος Σεβρὺ, ἐχρονολογεῖτο μὲν ἐκ Λονδίνου τῇ 17
νοεμβρίου, ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ εἰπώμεν ἂν πραγματικῶς
ἀπεστᾶλῃ ἐκ Λονδίνου ἢ καὶ ἐγγράφῃ ἐν Παρίσι καὶ ἐτέθη
ἐν περικαλύμματι προερχομένῳ ἐκ τῆς πρωτεύουσας τῶν
βρετανικῶν νήσων. Ἀλλ' ὁ Βλαϊρὼ εἶχεν ἀνταποκριτὰς εἰς
Λονδίνον ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς κυριωτέρας τῆς Εὐρώπης
πόλεις, ἄλλως δὲ ἠδύνατο ὁ ἄθλιος, ὅσῳκις ἐπεδίωκέ τι, νὰ
ὑπερπηδήσῃ πᾶσαν δυσχέρειαν.

Ὁ ξενοδόχος ἀνέγνω βραδέως τὴν ἐπιστολὴν, εὐτυχῶς
δὲ διὰ τὸν Βλαϊρὼ δὲν ἐγνώριζε τὸ γράψιμον τοῦ Κορόλου
Σεβρὺ.

— Παράδοξον πρᾶγμα, εἶπεν.

Ὁ Βλαϊνκούρ μεθ' ὅλην τὴν τόλμην του δὲν ἠδυνήθη νὰ
μὴ ταραχθῇ.

— Τί λοιπόν ; ἠρώτησε.

— Ὁ κ. Κάρλος Σεβρὺ δὲν σᾶς λέγει διόλου ἐν τῇ ἐ-
πιστολῇ του ὅτι, ὅταν ἐφυγε ἀπὸ δῶ μοῦ εἶχε παραδώσει
τὸ κλειδί τοῦ γραμματοφυλακείου ποῦ ἔχει τὰ ἐγγράφα τὰ
ὁποῖα μοῦ φαίνεται εἶνε πολὺ στουδαῖα.

Ἀγνοῶν τὸ τοιοῦτον ὁ Βλαϊρὼ δὲν προεῖδε ποσῶς τὴν
παρατήρησιν ταύτην τοῦ ξενοδόχου, μολαταῦτα ὅμως δὲν
ἐταράχθη διόλου.

— Ὁ φίλος μου ἐλθσμένητε, φαίνεται, νὰ μοὶ κάμῃ λό-
γον περὶ τούτου, ἀπεκρίνατο μετὰ ἡρεμίας, οἰκείας αὐτῷ, ἡ
μᾶλλον δὲν ἐκρίνε ἀναγκαῖον νὰ μοῦ φανερῶσῃ λεπτομερείας,
ἀφοῦ μοῦ γράφει ν' ἀποταθῶ πρὸς ὑμᾶς τὸν ἴδιον.

— Πολὺ καλὰ, κύριε, τώρα ἂν ἀγαπᾶτε, ἄς ἀναβῶμεν
εἰς τὸ δωμάτιόν του.

(Ἀκολουθεῖ)

και η̐νοοῦντο τὰ παχύδερμα· τώρα δὲ πῶς κατηργήθησαν αἱ ὑποτροφίαι, οὐδὲ σκέψις γίνεται περὶ ἐνὸς τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τῆς εἰσαγωγῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἀληθοῦς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης. Ἡ εἰσαγωγή δὲν γίνεται μὲ τῆς κάσαις τῶν ἐμπόρων, ἀλλὰ δι' ἀνδρῶν.

Ἐκ τοῦ πολυτεχεῖος μεταξὺ τῶν ἀποφοιτησάντων διεκρίθη δι' ὀξύνοιαν καὶ εὐφρενικότητα ὁ νέος μηχανικός κ. Α. Καλφίος.

Ὁ νέος οὗτος ἐπενόησεν νέαν μέθοδον πρὸς διανομὴν ἄτμου εἰς τὰς ἀτμομηχανὰς ἐπὶ σκοπῷ τελειοτέρας τούτου ἐνεργείας πρὸς οἰκονομίαν τῆς παρ' αὐτοῦ δαπανωμένης καυσίμου ὕλης.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Σούλη, Κυριακοῦ καὶ Ζωχοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Καλφίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε τὴν ἐφεύρεσιν ἀνεκτέλεστον, ἂν καὶ τὴν εὗρε πολὺ σπουδαίαν. Ὁμολόγησε δὲ ὅτι ὁ νεαρὸς ἐφευρέτης δύναται πλείοτερον ἐργαζόμενος νὰ φέρῃ καὶ νέας βελτιώσεις αἰτινες θὰ εἶναι καὶ πολλῶ θετικώτεροι ὅταν αἱ γνώσεις αὐτοῦ ἤθελον αὐξηθῇ.

Δὲν πρέπει ὁ νέος οὗτος νὰ σταλῇ εἰς Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του, ἀφοῦ εἰκοσιδιετῆς μολις δεικνύει τόσῃν γονιμότητι καὶ ἐφευρετικότητι;

Καὶ ἡμεῖς μὲν ἔχομεν ὁλόκληρον σχέδιον ἀφιερώσεως κεφαλαίου πρὸς ἀποστολὴν δι' ἐπιλογῆς νέων πολλῶν ἵνα σπουδάσωσι φυσικομαθηματικὰς ἐπιστήμας, διότι οὕτω μόνον φρονοῦμεν νὰ εἰσαγάγωμεν μεταβολὴν τινα εἰς τὴν ἐξηνητλημένην πνευματικὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ καὶ προκειμένου περὶ τῆς συγκεκριμένης αὐτῆς περιστάσεως, ἐνομίσαμεν καθήκον ἡμῶν νὰ ρίψωμεν τὴν ἰδέαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Καλφίου εἰς Εὐρώπην πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐφευρετικῆς διανοίας του.

ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Χάλλη, 28 Φεβρουαρίου

Ἀνεχώρησε σήμερον ἐκ Χάλλης δι' Αἴγυπτον ὁ διάσημος γυναικολόγος Olshausen. Ἐκεῖθεν διὰ Σμύρνης καταβαίνει εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ εὐτυχῆσῃ νὰ τὸν ἴδῃτε. Ὀλίγαι σημεῖώσεις περὶ τοῦ ἐξόχου καθηγητοῦ ὃν ἡ πόλις σας μέλλει μετ' ὀλίγον νὰ φιλοξενήσῃ, δὲν θὰ ἦσαν ἴσως ἄσκοποι.

Ὁ Olshausen εἶνε μετρίου ἀναστήματος, ἡ δὲ ὄψις του ἀποκλίνει πρὸς τὸ βαθὺ ξανθόν· φέρει ὠραῖον γένειον καὶ ἡ κεφαλὴ του καλύπτεται ὑπὸ μακρᾶς κόμης. Ἡ μορφή του κοσμουμένη ὑπὸ κανονικῶν χαρακτηριστικῶν καὶ νοημονεστάτων ὀφθαλμῶν παρίσταται ἀείποτε ἐπίχαρις, ἐνεκα ἀναποσπάστου μειδιάματος, τὸ ὅποιον πλανᾶται περὶ τὰ χεῖλη του, τὰ τόσους μαργαρίτας ἀποστάζοντα κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματός του. Εἶνε ἡλικίας ἕως πενήνκοντα ἑτῶν, ἀλλὰ πρὸ εἰκοσαετίας εἶναι καθηγητῆς ἐκ τῶν διασῆμων. Ἡ φήμη του εἶνε παντοῦ ἐξηπλωμένη καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ κλινικὴ του θεωρεῖται ἡ κολυμβύθρα τοῦ Σιλωήμ. Εἶνε τὸ φόβητρον τῶν καρκινῶν καὶ ἐν γένει ὄγκων τῆς μήτρας καὶ τῶν κύστεων τῶν ὠθηκῶν. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς ὁλατῆρας αὐτοῦς τῶν γυναικῶν, ὅταν πέσωσιν ὑπὸ τὸ μαχαιρίδιόν του· κατεστράφησαν. Προχωρεῖ κατ' αὐτῶν στρατηγικώτατα ὁ συμπολίτης οὗτος τοῦ Μόλτκε ἔχει πάντοτε βοηθὸν τὴν ἀντισηπτικὴν μέθοδον τοῦ ἐτέρου συναδέλ-

φου του, τοῦ Διὸς τῆς χειρουργικῆς Βόλκμαν. Πᾶσα ὀχύρωσις ἐν τῷ ὄργανῳ τοῦ βδελυροῦ καρκίνου καὶ πᾶσα ἐξάπλωσις τῆς σαχλῆς κύστεως τῆς ὠθηκῆς ἀποβαίνει ματαία· ὁ Ὀλοχάουζεν μειδιῶν πάντοτε ἐπιφέρει τὴν πανολεθρίαν εἰς τὸν ἐχθρόν. Τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐγχειρίσεών του εἶναι καταπληκτικὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἄρρωσταί του θεραπεύονται ἀνευ πυρετοῦ.

Ἐν τῇ ἀξίᾳ του ὁ Olshausen ἐγκλείει καὶ ἕτερον προτέρημα, τὸ τῆς συναισθήσεως τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ὁμολογουμένως, ὅλοι σχεδὸν οἱ σονάδελφοί του ἐν Γερμανίᾳ ἐκκηται, ἀλλὰ τὸ ὅποιον δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας βεβαίως ἀποτελεῖ τι ἐξαιρετικόν.

Κατὰ τὴν παράδοσιν του εἶνε ὅλος ζωῇ, ὅλος ἰδέα· οὐδέποτε τὸν εἶδον ἄθυμον. Ὅταν δὲ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐξεταζόμενος φοιτητῆς ἀπαντᾷ εὐστόχως, δι' ὅπερ πολὺ προσπαθεῖ, τότε δὴ εἶνε ὅλος χαρά.

Ἀγαπᾶται παρὰ τῶν φοιτητῶν ἀνεξαιρέτως, ἂν καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις του εἶναι αὐστηρὸς, ἀπόδειξις καὶ τοῦτο τῆς εὐσυνειδησίας του. Ἐτελείωσε τὰς παραδόσεις τῆς πρώτης ἐξαμηνίας διὰ γενικῆς στατιστικῆς ὧν τῶν ἐν τῇ κλινικῇ ἄρρώστων καὶ τοκετῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀπέρχεται ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῶν μαθημάτων, ἀλλὰ ἤξεύρετε ποῖον ἀφήκεν ἀντικαταστάτην του; τὸν ὑφηγητὴν κ. Σβάρους, ἐπιστήμονα ὃχι κατὰ τὸ πρότυπον τῶν πλείστων ἰδικῶν μας, ἀλλὰ ἀνδρα ἔχοντα ἀξίαν ἥτις προμηνύει ἐνδοξον μέλλον.

Ἀἴνμουτ

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἐνώπιον τοῦ νέου Μολιέρου τῆς Γαλλίας Λαμπιὲς ἐγένετο λόγος ὑβριστικὸς ἐναντίον τῶν ἱατρῶν:

— ὦ! οἱ ἱατροί, ἀναφωνεῖ οἰονεὶ ἀγανακτῶν. Αὐτοὶ μοῦ φαίνονται ὅτι πλησιάζουν πολὺ πρὸς τὸν Δημιουργόν.

— Πῶς;

— Ἀπὸ τὸ τίποτε πάντοτε βγάζουν κατὶ τι.

Ὁ πατὴρ Δουμᾶς ἐσυνείθιζε νὰ δίδῃ εἰς ἓνα ἐπαίτην τῆς γειτονίας του ἓνα δίφραγκο ἅμα τὸν συνήντα.

Μίαν ἡμέραν τοῦ ἔδωκε δύο πεντάρας, — δηλαδὴ ὅ,τι εἶχε ἴσῃ τὴν τάπη του.

— ὦ! κύριε Δουμᾶ! παρατηρεῖ ὁ ἐπαίτης, οἰονεὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῇ ταπεινώσει.

Καὶ ὁ Δουμᾶς:

— Τί νὰ σὲ κάνω, φίλε μου, δός τα ἐνὸς φτωχοῦ!

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΤΗΣ

ΑΠΟΚΡΗΑΣ

τὰ ἔφερεν ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εἰς βασιλικὰς ποιότητας τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ